

Nagysikerű mezőgazdasági szakelőadások és filmbemutatók

a Dél-alföldi Mezőgazdasági Kiállítás és Vásáron

Népszerűk a kenyérgőstölők

A Dél-alföldi Mezőgazdasági Kiállítás és Vásár vendégeinek és látogatóinak nagy öröme a rendezőség naponta gondoskodik tudományos, mezőgazdasági tárgyú szakelőadásokról. Ugyanakkor a kiállítás előadói termében reggeltől estig állandó filmvetítést is rendeznek s a filmeket díjtalanul tekinthetik meg a látogatók.

Az első szakelőadást dr. Nyúló Ferenc egyetemi tanár tartotta meg kedden délelőtt az őszibarack-termesztésről. Már ez alkalommal is csaknem teljesen megtelt hallgatósággal, érdeklődőkkel az előadói terem. Az előadások iránti érdeklődés szerdán tovább fokozódott. Az erdő- és vadgazdálkodás fejlett módszereiről dr. Bertóti István beszélt, s a témával kapcsolatban számos szakfilmet is bemutattak.

Pénteken kerül sor az egyik legérdekesebbnek ígérkező előadásra Zöldseghajtás és a korai szabadföldi zöldseghajtás időszerű kérdése címmel, augusztus 6-án, szombaton pedig a kukoricatermesztés mai problémáiról tart előadást Gondó Béla.

Az előadások és oktatófilmek bemutatójának látogatása mellett egyre nagyobb népszerűségnek örvendenek a kenyérgőstölők is. Négy, különböző külföldi és hazai búzafajtából sültött friss kenyérral kínálják meg a látogatókat, akik eldöntik, melyik kenyér ízlett a legjobban. A kenyerek »versenyében« szombaton kerül sor az eredményhirdetésre. Ekkor derül ki, melyik, az a hazai vagy külföldi búzafajta, melynek termesztésével legérdekesebb foglalkozni, amely leginkább megnyerte a közönség ízlését.

A Dél-alföldi Mezőgazdasági Kiállítás és Vásár hírei közé tartozik még, hogy a látogatók és vendégek száma szerda estig már elérte az 50 ezret. A rendező bizottság eredetileg csupán mintegy 70 ezres létszámú látogatóközönségre számított. Vasárnap estig, a kiállítás bezárásáig azonban a látogatók és vendégek száma minden bizonnyal a 100 ezret is meghaladja. Várakozásos feül érdeklődnek a kiállítás iránt külföldi vendégeink is. Kedden és szerdán két nagyobb létszámú lengyel turistacsoport is meglátogatta a kiállítást.

Új szabadföldöt jelöltek ki a Tiszán a Bertalanánál

Sok problémát okozott eddig, hogy a Tisza-part nem mindenütt alkalmas fürdőre, a meglévő szabadföldi terület pedig kicsiny, kevésnek bizonyult. Ezért az I. kerületi tanács végrehajtó bizottsága a napokban a folyamrendszertel történt megbeszélés alapján elhatározta: új szabadföldi területet jelöl ki Ujszegeden, a Bertalan-szobortól lefelé és fölfelé, mintegy 100–150 méternyi területen. Az illetékesek már kimentek a helyszínre is, hogy pontosan meghatározzák a szabadföldi területet, azonban a Tisza áradása ezt megakadályozta. Így csak az árhullám levonulása után kerülhet sor a szabadföldi területének pontos kijelölésére, a jelzőbolyák elhelyezésére. A bolyák elhelyezése mellett állandó mentőállomásról is gondoskodnak majd az új szabadföldi területén.

NAPFÉNYVÁROS

A TISZA PARTJÁN

Sajtóvisszhangok a szegedi ünnepi hetekről

A FILM—SZÍNHÁZ—MUZSIKA IRJA:

»Nagyközönség« — a szó eszerint cseppet sem túlzott. Aramlik a nép Szegedre a környező kisebb-nagyobb helységekből, tanyákról. Szép számmal Budapestről is. Külföldről úgyszintén. Lép-len-nyomon idegen szó ulti meg füllöket. Jönnek tán többen is — ha volna hova. Jónéhány szállodát megtöltöttek még az érdeklődők. Bizonyára egyre többen, év-ről évre. Mert a művészi színvonal magas, és az itt járt vendég kellemes tapasztalatokat nyerhet a nézőtérén kívül is.

A vendéglátók gondoskodása, figyelmessége nem reked meg ugyanis a Beloiannisz tér karéjában. Az egész város részt vesz az ünnepi hetek megmozdulásaiban. A szabadtéri játékok gondolatát tükrözik valamilyen formában a szövetboltok és illatszertárak kirakatai is. Az utcák tiszták, az elárulások előzékenyek. Különös város: itt köszönnek a vásárlónak!

Az alsóvárosiak — úgy mond — tavaly óta nem hűvöket meztelenek, hanem a szabadtéri játékok előtt. Várják a vendégeket. A nézőtér építésénél rengeteg szegedi segédkezett, önzellenül, hogy mielőbb elkészüljön a monumentális szabadtéri színpad. Igen sokan dolgoztak a széksorok alatti hangszórók beszerzésén. Így aztán újabb »csoda« történt: olyan szabadtéri színpad született, amelynek jó az akusztikája.

A palkátok 23-át jelölték meg a nyitó-előadás napjára. Heteken át rekkenő hőségben folynak a próbák. Mit nem adtak volna a szereplők egy félórás futó záporért! Mindhiába. Ugy tünd, a »Hunyadi László« ünnepélyes első előadására is langyos nyári estén kerül sor. Am este felé beborult, kisvártat-

va megnyiták az ég csatornái. A kiadós zivatar azonban csak a levegőt hűtötte le — a közönség lelkesedését egyáltalán nem. Nyolc óra felé elállt az eső, a nézőtereg fél kilenc tájban egybegyűlt. Megszólalt az előadás kezdetét jelző első fanfár — sajnos, mégsem a Hunyadi-nyitány következett rá, hanem a zápor (mindent el-sőprő) második felvonása. S az időjárás két nappal később, hétfőn is »hallhatatlan-ná« tette Erkel muzsikáját.

A DUNÁNTÜLI NAPLO IRJA:

Megeredtek az égi csatornák és esett esett. Szegediek és vendégek nem kevés bosszúságára.

Már abban is megingott a bizalmam, hogy Szeged valóban a napfény városa — sopánkodik közlemben egy derék szegedi polgár és kéri a telefont: megtartjuk-e a Hunyadi László már két ízben elhalasztott idejű bemutatóját.

Az idő dönt. Este fél tíz-kor még hatalmas tömeg várja a Beloiannisz téren, az árkaok alatt, hátha megkezdődik az idő Erkel operájának, de az eső vízszintesen zuhog. A bemutatót harmadszor is el kell halasztani.

Szerencse, hogy esős napokat is terveztünk a programba — vígasztalják önmagukat és a vendégeket a város vezetői —, az esős napok viszont a próbák rovasára mennek...

Az idej szabadtéri játékok nyitánya komoly próba elé állította a rendezőket is, a művészeket is.

A szabadtéri színpad mögött, az árkaok előtt hatalmas vászonmezőre már a Jeanne d'Arc díszleteit festik, Lusin díszlettervező irányításával. Péntekre az egész éjszaka tartó eső után végre kisütött a nap Szegeden. A Beloiannisz tér árkaíj alá, ahol a magyar nép nagyjainak emestefel beborult, kisvártat-

hetven szobor és relief sorakozik, vékony sugarakban becsúszik a nap fénye, az egész teret betöltve a modern szerkesztésű szabadtéri színpad karcsú állványokon szórókozik.

Evtizedek alatt a sok külföldi vendégművész csak elismeréssel adózott a tér rop-pant szerencsés akusztikájáról, de a szegediek Mascagni szavaira emlékeznek legszívesebben, aki 1935-ben a szabadtéri játékok alkalmával a Paraszibecsületet vezényelte. Tulajdonképpen a Paraszibecsület bemutatóján bizonyosodott be, hogy a tér rendkívüli akusztikai lehetőségeivel rendelkezik.

S valóban, messze fel a nézőtérre hallani a délelőtti kopácsolás közben a színpadról a rendező hangját.

— Tehát indulunk! Jobbról jöhet a király!...

A próbák, az esők okozta menetrendváltozás miatt, többnyire éjszaka folynak. Hétközben Major Tamás vezetésével éjszaka kezdődtek Az ember tragédiájának próbái is.

Valóságos művésztalálkozó van most Szegeden.

Nyersanyagmegtakarítás műanyagszivattyúval

A KGST tagállamainak vándorkiállításán nagy érdeklődést vált ki az új szivattyú, a Szerves Vegyipari és Műanyagipari Kutató Intézetnek és a Budapesti Műszaki Egyetem vízgépek tanszékének közös alkotása. Az új megoldásra azért volt szükség, mert a savak a közönséges fémeket megtámadják, a szivattyúkat eddig igen drága, külföldi fémekből kellett készíteni. A műanyagszivattyú jobb hatásfokot ér el, mint fémelődei, tökéletesen ellenáll a savaknak, teljesítménye megfelel a nemzetközi követelményeknek. Igen nagy mennyiségű drága nyersanyagot lehet gyártásával megtakarítani, sorozatban is olcsón állítható elő. Az első 40 darabot üzemeknek adták át kipróbálásra, ezek mind kitűnően bevé-

— STOCKHOLMBAN könyv-alakban jelent meg August Strindbergnek eddig kiadatlan, háromfelvonásos drámája. A halokló Hellász című drámát Strindberg 1860-ban írta. A könyvalakban való megjelenése után tervbe vették, hogy a stockholmi Dramaten-színházban a jövő évadban bemutatják a darabot.

Kettős közlekedési szerencsétlenség

Kedden éjjel előtt a domaszéli Bójár iskola mellett haladt nagymotorjával, a menetirány szerinti bal oldalon ifj. Szűcs János Domaszék, Tanya 292.sz. alatti lakos. Vele szembe jött a menetirány szerinti jobb oldalon, szabályosan, kerékpárjával Ördög Erzsébet, Domaszék, Tanya 613 szám alatti lakos. Ifj. Szűcs János szabálytalan közlekedése miatt az egymással szembejövő összeköttek és mindketten nyolc napon túl gyógyuló sérülést szenvedtek. Anyagi kár ifj. Szűcs motorkerékpárjánál 800 forint. A sérültek csak másnap reggel kerültek a mentőautóba, mert a bal- és jobb oldali mentőautó, 2-3 ezer forint.

mennt. Harmadikán délelőtt ment ki a mentőautó Ördög Erzsébetért, hogy beszállítsa a szegedi kórházba. Es most következett az újabb szerencsétlenség. Ördög Vincze, a sérült testvére nagymotorkerékpárjával kiderítte a mentőautót. A bajai úton haladva figyelmen kívül hagyta a mentőautót, s a fékezést jelző fényjelet és körülbelül 60 kilométeres sebességgel belerohant a mentőautóba. Így a mentők mostmár a két testvért együttesen szállították nyolc napon túl gyógyuló sérüléssel a szegedi kórházba. Anyagi kár is történt. A mentőautónál és a motorkerékpárnál egyaránt 2-3 ezer forint.

Dér Endre:

ASSZONYYSORS

(7.)

II.

Már két napja fekszem itt a klinikán. Föl vagyok puf-fadva és úgy nézek ki, mint egy kina. Már megint az epém, meg a májam hülyéskedik. A lázam ugyan lecsök-kent, de semmi jóval nem kecsgetnek. Persze, ezt csak ők mondják, az orvosok, mivel papír szerint már rég halottak kéne lennem. De én nem hagyom magam. Élni fogok, élnem kell. Hiszen még huszonnyolc éves sem vagyok és előttem az egész élet. Hirtelen az a ritka jóérzés fogott el, hogy bármilyen lehetek, csak tölem függ. Szeptemberben leteszem az utolsó vizsgámat is a levelezőn, és kezemből kapom az oklevelet. Persze mehetek tanárnak is — rajz-földrajz szakra, — de nem bolondultam meg. Nem jó a kötött foglalkozás. Inkább képeket festek, egy nagy tárlatot csinálók... Ha én egyszer a képeimet kiállítom, biztosan befutok. Tehetséges vagyok, témám meg annyi, hogy nyolcvan évig elfesthetném őket. És akkor pénz is lesz. Nem szeretem a pénzt a fogamhoz verni, nincs annál rosszabb. Az ember ne spóroljon a hasán, mert akkor nem tud dolgozni.

Megjött az asszony. Csomag van a kezében. Szegény, félve néz rám, alig mer idejönni. Majd később folytatom... Lementem vele a kertbe. Kínos lenne, ha Erzsike így találna.

Mióta Borinak megmondtam, hogy el akarok válni, mert szabad akarok lenni, egyre azt kérdezi: »Els kit akarsz elvenni?« — Egyelőre — mondom, — senkit. — Látom rajta, hogy nem nyugszik meg.

Mielőtt a klinikára jöttem, azt mondta, a Tiszának megy. Előtte veszekedett velem, és amikor én a közösen szerzett bútorokat meg a kétszobás lakást igazságosan el akartam felezni, megütött. Én nem bántottam, csak ott-hagytam. Azt nehezményezte, hogy a lemezjátszós rádiót is magammal akarom vinni, és a lakás felére is igényt tartok. Dehát istenem. A lakás fele megmarad neki, és a rádió helyett megkapja a kis tükröt a könyvszekrényről. Nem is vitatkoztam vele, eljöttem hazulról. Akkor lettem rosszul az utcán. Bejöttem kivizsgálásra.

Szegényke azt hitte, hogy úgy a szívemre vettem a pofont, hogy az ártott meg.

Aznap délután, hogy fölugrott a betegszobába, egyre sirt és ezt a levelet adta át nekem:

»Édes Karcsikám!

Bocsáss meg, ha tudsz. Tudom, én vagyok az oka, hogy idáig jutottunk, de hidd el, megbocsátanál, meg is értenél, ha úgy tudnál valahol is szeretni, mint én. Eleinte — ma már tudom, hogy rosszul tettem — minden szabadidődet lefoglaltam. Emlékszel? Akkoriban én csináltam programot. De rögtön abbahagytam, mert azt gon-

doltam, hogy te inkább »otthonülő« vagy. Persze tévedtem. Hosszabb ideig nem tudnád az otthonodat élvezni. De akkor még ezt nem tudtam. Mikor te barátokat kerestél, és külön szabadidőt akartál magadnak megszervezni, én követtelek mindenhol. Te jól érezted mindenütt magad és ha én is vicceket akartam mesélni és egy pohár likörrel többet inni a kelleténél, éreztem, hogy nevetséges vagyok. Ami neked jól állt, a humor, a könnyedség, azzal én nem tudtam mit kezdeni. Azt hittem, mindenki csak téged bámul, a nők versenyeznek érted, és feltékeny lettem. Emlékszel egy üzemű bábra? A kis Fekete-Takács Katit fölkerít táncolni. Előzőleg egyszer azt mondtam rá, hogy tökéletes szépség. Lekértelek tőle, és addig kardoskodtam, amíg a másik terembe nem mentünk, ahol a gyár népi zenekara játszott magyar nótákat. Akkor beléd egy ördög bűjt, ott meg Kakuzsi Piroskával kezdél ki. Azóta nem tud a szívem megnyugodni, és érzem, hogy valami nagy katasztrófa megyünk majd keresztül. Pedig alapjában mind a ketten rendesek vagyunk.

Ne hidd, hogy nagy dolgokat akarok mondani, csak azt, hogy reked te Egyedül vagy az életben. Szeretlek. S mivel nem volt jó soha, ahogy én akartam az életünket, rendezd most már te. S ha elhagysz bennünket, visszaváruink. Neked a mi otthonunk mindig a te otthonod is.

Szeretettel csókol:

Bori és Karcsika.»

Intettem, hogy megértettem.

— Majd megbeszéljük — mondtam.

Hallgattunk egy kicsit, elkomolyodva, majd mintha Erzsikét láttam volna jönni két kosztimjében. Megcsókoltam a feleségem és hirtelen elbúcsúztunk.

De Erzsike nem jött. Hiába vártam. Pedig vasárnap volt, látogatási idő.

Mikor hazamentem, Bori, a feleségem a kisfiam haját keféltette. Ahogy az utolsó szófoszlányokat halottam, mesét mondtok Karcsi az anyjának. Beléptemkor mind a ketten elhallgattak. Rosszul esett, hogy elnémultak, s kö-zéjük ültem.

— Apa, hát meggyógyultál?

— Meg — mondtam a fiamnak. Az asszonyra mosolygott és átölelt. Most valahogy nehéz lett a szívem, bár megbeszéltem Erzsikével, hogy összeköltözünk. Miért ne? Hol van az megírva, hogy muszáj az embernek végigkínálni az életet szerelem nélkül? Vagy most, a szocializmusban érvényes, hogy az ember azzal éljen, akit szeret, vagy soha...

Bori aznap egész megváltozott. Könnyed járásával csak úgy futkosott ki-be a szobába. Bekapcsolta a rádiót és énekelt. Kis, vékony hangja van, mint egy gyereknek. Ez idegesített. Bori a szememben sohasem volt egészen nő. Igaz, időnként nyugtatólag hatott rám, de legtöbbször Erzsike jutott eszembe.

Bori mindebből mit sem sejtett. Most, hogy a vacsora-hoz elkésett mindent, mellémugrott a rekamiéra.

— Te! — sügta. — Nem szeretnél még egy gyereket?

— Megbolondultál?! Talán úgy vagy?

(Folyt. köv.)